

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 3. november 2017 — Kiss Gyula mod CIB Bank Zrt. és társai

(Sag C-621/17)

(2018/C 022/40)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kiss Gyula

Sagsøgte: CIB Bank Zrt. és társai

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal det krav om en klar og forståelig affattelse, som er fastsat i artikel 4, stk. 2, og artikel 5 i Rådets direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾ af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (herefter »direktivet«) fortolkes således, at det i forbindelse med en forbrugerftale om lån, er opfyldt ved et kontraktvilkår, der ikke er blevet forhandlet individuelt, og som nøjagtigt fastsætter de udgifter, gebyrer og øvrige omkostninger (herefter samlet benævnt »udgifter«), som forbrugeren skal afholde, hvilken beregningsmetode der er anvendt, og tidspunktet for hvornår udgifterne skal betales, men som imidlertid ikke specificerer de konkrete tjenesteydelser, som udgifterne dækker? Eller skal kravet fortolkes således, at det i aftalen ligeledes skal angives, hvilke tjenesteydelser der er tale om? I sidstnævnte tilfælde er det da tilstrækkeligt, at indholdet af den leverede tjenesteydelse kan udledes af udgiftens benævnelse?
- 2) Skal direktivets artikel 3, stk. 1, fortolkes således, at den aftaleklausul, som er anvendt med hensyn til udgifter i den foreliggende sag, hvor det ikke utvetydigt på grundlag af aftalen kan identificeres, hvilke konkrete tjenesteydelser der er blevet leveret mod betaling af disse udgifter, til trods for kravene om god tro bevirker en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen til skade for forbrugeren?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EFT @@)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Investigatory Powers Tribunal — London (Det Forenede Kongerige) den 31. oktober 2017 — Privacy International mod Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs m.fl.

(Sag C-623/17)

(2018/C 022/41)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Investigatory Powers Tribunal — London

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Privacy International

Sagsøgte: Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Secretary of State for the Home Department, Government Communications Headquarters, Security Service Srl og Secret Intelligence Service

Præjudicielle spørgsmål

I en situation, hvor

- a. SIA's ⁽¹⁾ mulighed for at bruge BCD ⁽²⁾ indgivet til agenturerne er afgørende for beskyttelsen af den nationale sikkerhed i Det Forenede Kongerige, herunder som led i bekæmpelse af terrorisme, kontraspionage og bekæmpelse af spredningen af atomvåben,
 - b. et grundlæggende formål med sikkerheds- og efterretningsagenturers brug af BCD er at afdække hidtil ukendte trusler mod den nationale sikkerhed ved hjælp af ikkemålrettede bulk-teknikker, der afhænger af, at BCD er samlet på ét sted, idet dataene primært bidrager til hurtig identifikation og udvikling af mål og danner grundlag for handling i tilfælde af overhængende fare,
 - c. udbyderen af et elektronisk kommunikationsnetværk ikke efterfølgende er forpligtet til at lagre BCD (efter det tidsrum, der stilles krav om i forbindelse med deres almindelige virksomhed), som opbevares af de offentlige myndigheder (sikkerheds- og efterretningsagenturerne) alene,
 - d. den nationale domstol (med nogle få forbehold) har fastslået, at de sikkerhedsforanstaltninger, der er forbundet med sikkerheds- og efterretningsagenturers brug af BCD, er i overensstemmelse med kravene i EMRK ⁽³⁾, og
 - e. den nationale domstol har fastslået, at fastsættelsen af de krav, der fremgår af præmis 119-125 i dom [af 21. december 2016, Tele2 Sverige og Watson m.fl., C-203/15 og C-698/15 (EU:C:2016:970)], («Watson-kravene») i givet fald ville begrænse de foranstaltninger, som agenturerne træffer for at beskytte den nationale sikkerhed, og dermed bringe Det Forenede Kongeriges nationale sikkerhed i fare,
1. og idet der henvises til artikel 4 TEU og artikel 1, stk. 3, i direktiv 2002/58/EF ⁽⁴⁾ om beskyttelse af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor («e-databeskyttelsesdirektivet»), gælder det da, at et krav i en afgørelse truffet af en Secretary of State om, at en udbyder af et elektronisk kommunikationsnetværk skal udlevere bulk-kommunikationsdata til en medlemsstats sikkerheds- og efterretningsagenturer, er omfattet af EU-retten og e-databeskyttelsesdirektivet?
 2. Hvis første spørgsmål besvares bekræftende: Finder nogen af Watson-kravene, eller eventuelle andre krav ud over kravene i EMRK, anvendelse på en sådan afgørelse truffet af en Secretary of State? Hvis det er tilfældet, hvordan og i hvilket omfang finder de pågældende krav da anvendelse, idet der tages højde for, at det er tvingende nødvendigt, at sikkerheds- og efterretningsagenturerne kan indsamle bulk-kommunikationsdata og bruge automatiserede behandlingsteknikker for at beskytte den nationale sikkerhed, og for, i hvor høj grad denne mulighed, såfremt den i øvrigt er i overensstemmelse med EMRK, risikerer at blive begrænset i kritisk omfang ved indførelsen af sådanne krav?

⁽¹⁾ Security and Intelligence Agencies (sikkerheds- og efterretningsagenturerne).

⁽²⁾ Bulk Communications Data (bulk-kommunikationsdata).

⁽³⁾ European Convention on Human Rights and Fundamental Freedoms (Den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12.7.2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT 2002, L 201, s. 37).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Općinski Sud u Rijeci (Kroatien) den 9. november 2017 — Anica Milivojević mod Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

(Sag C-630/17)

(2018/C 022/42)

Processprog: kroatisk

Den forelæggende ret

Općinski Sud u Rijeci